

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2013. gada 13. jūnijā *

Regula (EK) Nr. 1896/2006 — Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra — 6. un 17. pants — Iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, neapstrīdot izcelsmes dalībvalsts tiesas kompetenci — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — 24. pants — Atbildētāja vēršanās tiesā, kas izskata lietu — Piemērojamība Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā

Lieta C-144/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 28. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 23. martā, tiesvedībā

Goldbet Sportwetten GmbH

pret

Massimo Sperindeo .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 20. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Goldbet Sportwetten GmbH* vārdā – *D. Czernich, Rechtsanwalt*,
- *M. Sperindeo* vārdā – *L. Lorenz* un *R. Testor, Rechtsanwältin*,
- Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *J. Kemper*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *S. Duarte Afonso*, pārstāvji,
 - Šveices valdības vārdā – *D. Klingele*, pārstāvis,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *W. Bogensberger*, *A.-M. Rouchaud-Joët* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 6. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 1. lpp.), 6. pantu, skatot to kopā ar šīs regulas 17. pantu, kā arī Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 24. pantu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras, ko uzsākusi *Goldbet Sportwetten GmbH* (turpmāk tekstā – “*Goldbet*”), Austrijā dibināta sabiedrība, pret *M. Sperindeo*, kura dzīvesvieta ir Itālijā, ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1896/2006

- 3 Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 23. un 24. apsvērumi ir formulēti šādi:
 - “(23) Atbildētājs var iesniegt savu paziņojumu par iebildumu, izmantojot standarta veidlapu, kas noteikta ar šo regulu. Tomēr tiesām būtu jāņem vērā jebkurā citā veidā rakstiski iesniegts iebildums, ja tas ir izklāstīts saprotamā veidā.
 - (24) Ar noteiktā termiņā pierēģistrētu paziņojumu par iebildumu būtu jāizbeidz Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra un būtu jānotiek automātiskai pārejai uz parasto civilprocesu, ja vien prasītājs tādā gadījumā nav noteikti pieprasījis tiesas procesu izbeigt. Jēdzienu “parasts civilprocess” šajā regulā nevajadzētu noteikti interpretēt valsts tiesību aktu izpratnē.”
- 4 Šīs regulas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:
 - “Šīs regulas mērķis ir:
 - a) vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru”.
- 5 Saskaņā ar minētās regulas 5. pantu “izcelsmes dalībvalsts” nozīmē “dalībvalsti, kurā izdots Eiropas maksājuma rīkojums”.
- 6 Šīs pašas regulas 6. panta 1. punktā ir paredzēts:
 - “Šīs regulas piemērošanas nolūkos jurisdikciju nosaka saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši ar Regulu [...] Nr. 44/2001.”

7 Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 3. punktā ir noteikts:

“Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājam iesaka šādas iespējas:

a) samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu;

vai

b) iebilst pret rīkojumu, iesniedzot izcelsmes tiesā paziņojumu par iebildumu, kas jānosūta 30 dienu laikā pēc tam, kad rīkojums viņam piegādāts.”

8 Saskaņā ar šīs pašas regulas 16. pantu:

“1. Atbildētājs var iesniegt paziņojumu par iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu izcelsmes tiesā, izmantojot F standarta veidlapu, kā noteikts VI pielikumā, ko viņam piegādā kopā ar Eiropas maksājuma rīkojumu.

[..]

3. Atbildētājs paziņojumā par iebildumu norāda, ka viņš apstrīd prasījumu, bez pienākuma izskaidrot iemeslus.

4. Paziņojumu par iebildumu iesniedz papīra formātā vai izmantojot citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, kas pieņemami izcelsmes dalībvalstij un pieejami izcelsmes tiesai.

[..]”

9 Minētās regulas 17. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja paziņojumu par iebildumu iesniedz [..] noteiktajā termiņā, tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem, ja vien prasītājs nav skaidri lūdzis tādā gadījumā izbeigt tiesvedību.

[..]”

10 Minētās regulas VI pielikumā ir ietverta F veidlapa, kas var tikt izmantota, lai iesniegtu iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu.

Regula Nr. 44/2001

11 Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;

b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

[..]

— pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kurā saskaņā ar līgumu pakalpojums tika sniegts vai bija jāsniedz;

[..].”

- 12 Regulas Nr. 44/2001 24. pantā ir noteikts:

“Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vērsās. Šo normu nepiemēro, ja atbildētājs vērsies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai ja citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 22. pantu.”

Austrijas tiesiskais regulējums

- 13 Civilprocesa kodeksa (*Zivilprozessordnung*) 252. pantā par Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ir noteikts:

“1. Ciktāl [..] Regulā [..] Nr. 1896/2006 [..] nav noteikts citādi, katram strīda priekšmetam piemēro spēkā esošās procesuālās normas.

2. *Bezirksgericht für Handelssachen Wien* [Vīnes iecirkņa tiesai komerclietās] vienīgajai ir jurisdikcija izskatīt maksājuma rīkojuma procedūru. [..]

3. Pēc paredzētajā termiņā iesniegtu iebildumu saņemšanas tiesa tos nosūta pieteikuma iesniedzējam ar pieprasījumu 30 dienu laikā noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija parastā tiesvedībā [..].

4. [..] Atbildētājs ceļ iebildumus par tiesas jurisdikcijas neesamību pirms savas ierašanās tiesā uz lietas izskatīšanu pēc būtības.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 14 *M. Sperindeo* saskaņā ar līgumu par pakalpojumu sniegšanu, kas noslēgts ar *Goldbet*, uzņēmumu, kurš organizē sporta derības, uzņēmās organizēt un izplatīt šādas derības Itālijā. Tostarp viņam bija jāsavāc likmes no vietējiem savākšanas punktiem un attiecīgās summas jānosūta *Goldbet* pēc spēlētājiem samaksāto vinnestu atskaitīšanas.
- 15 Uzskatot, ka *M. Sperindeo* nav izpildījis savas līgumsaistības, *Goldbet* 2009. gada 29. decembrī pieprasīja un 2010. gada 17. februārī no *Bezirksgericht für Handelssachen Wien*, kas ir Austrijas kompetentā tiesa attiecībā uz Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, saņēma Eiropas maksājuma rīkojumu, kas tika izsniegts attiecībā pret *M. Sperindeo* par summu EUR 16 406 apmērā, kurai pieskaitīti kavējuma procenti un izdevumi par zaudējumiem.
- 16 2010. gada 19. aprīlī *M. Sperindeo* ar advokāta starpniecību noteiktajā termiņā iesniedza iebildumu pret šo Eiropas maksājuma rīkojumu. Šis iebildums bija pamatots ar to, ka *Goldbet* prasījums esot bijis nepamatots un ka pieprasīto summu neesot bijis iespējams nomaksāt.
- 17 Pēc šī iebilduma saņemšanas *Bezirksgericht für Handelssachen Wien* nosūtīja lietu *Landesgericht Innsbruck* [Federālās zemes pirmās instances tiesai Insbrukā], uzskatot, ka šī tiesa ir kompetenta parastajā civilprocesā atbilstoši Regulas Nr. 1896/2006 17. panta 1. punktam.
- 18 *M. Sperindeo* pirmo reizi *Landesgericht Innsbruck* izvirzīja iebildi par Austrijas tiesu jurisdikcijas neesamību, jo viņa dzīvesvieta ir Itālijā. *Goldbet* apgalvoja, ka *Landesgericht Innsbruck* ir jurisdikcija kā pienākuma samaksāt naudas summu izpildes vietas tiesai atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktam. Katrā ziņā šai tiesai saskaņā ar šīs sabiedrības teikto esot bijusi jurisdikcija saskaņā ar šīs regulas 24. pantu, jo *M. Sperindeo*, iebilduma pret attiecīgo Eiropas maksājuma rīkojumu iesniegšanas brīdī neizvirzījis iebildi par nepieņemamību, esot tajā vērsies šī panta izpratnē.

- 19 Ar rīkojumu *Landesgericht Innsbruck* apmierināja *M. Sperindeo* prasību, atzīstot savas jurisdikcijas neesamību, un noraidīja tajā celto *Goldbet* prasību. *Goldbet* pārsūdzēja šo rīkojumu *Oberlandesgericht Innsbruck*. Pēdējā minētā tiesa noraidīja šo apelācijas sūdzību, pamatojoties uz to, ka Austrijas tiesām neesot bijusi jurisdikcija, jo, pirmkārt, *Goldbet* prasījumi esot bijuši balstīti uz pakalpojumu sniegšanas līgumu, kura izpildes vieta Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē esot bijusi Itālijā, un, otrkārt, šo tiesu jurisdikciju neesot varējis pamatot Regulas Nr. 44/2001 24. pants, jo *M. Sperindeo* iesniegtais iebildums nevarēja tikt uzskatīts par vēršanos tiesā šī panta izpratnē.
- 20 *Goldbet* iesniedza iesniedzējtiesā kasācijas sūdzību (*Revision*) par *Oberlandesgericht Innsbruck* nolēmumu. Tā prasa atcelt agrāk pieņemtos tiesu nolēmumus un atsākt tiesvedību Austrijas tiesās.
- 21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Austrijas tiesām, ņemot vērā, ka darbības, kuras *Goldbet* uzticēja *M. Sperindeo*, tika īstenotas vienīgi Itālijā, nav jurisdikcijas saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tomēr šī tiesa jautā, vai iebildums, kuru atbildētājs ir iesniedzis pret maksājuma rīkojumu, neapstrīdot izcelsmes tiesas jurisdikciju, var tikt uzskatīts par vēršanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē, tādējādi piešķirot jurisdikciju Austrijas tiesām.
- 22 Šādos apstākļos *Oberster Gerichtshof* [Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [...] Regulas Nr. 1896/2006 [...] 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā ir jāpiemēro arī Regulas [Nr. 44/2001] 24. pants, ar kuru jurisdikcija tiek piešķirta tiesai, kurā vēršas atbildētājs?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:
- Vai Regulas Nr. 1896/2006 17. pants un Regulas Nr. 44/2001 24. pants, skatot tos kopā, ir jāinterpretē tādējādi, ka pati iebilduma iesniegšana pret Eiropas maksājuma rīkojumu nozīmē vēršanos tiesā, ja iebildumā netiek apstrīdēta izcelsmes valsts tiesas jurisdikcija?
- 3) Ja uz 2. jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde:
- Vai Regulas Nr. 1896/2006 17. pants un Regulas Nr. 44/2001 24. pants, skatot tos kopā, ir jāinterpretē tādējādi, ka iebilduma iesniegšanas fakts ir pamats jurisdikcijas piešķiršanai sakarā ar vēršanos tiesā labākajā gadījumā tad, ja pašā iebildumā ir izteikti argumenti par lietas būtību, taču netiek apstrīdēta jurisdikcija?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 23 Ar saviem jautājumiem, kuri ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1896/2006 6. pants, skatot to kopā ar šīs regulas 17. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, kurā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija, ir jāuzskata par vēršanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē, un vai fakts, ka atbildētājs savā iebildumā izteicis argumentus par lietas būtību, šajā ziņā ir atbilstošs.
- 24 Līdz ar to ir jāpārbauda, pirmkārt, vai iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, kurā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija, ir uzskatāms par vēršanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē, ja šajā iebildumā nav izvirzīti argumenti par lietas būtību.
- 25 Visi ieinteresētie lietas dalībnieki, kuri ir iesnieguši apsvērumus Tiesā, ir vienisprātis par to, ka uz šo jautājumu ir jāsniedz noliedzoša atbilde.

- 26 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1896/2006 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šīs regulas piemērošanas nolūkos jurisdikciju nosaka saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, it īpaši Regulu Nr. 44/2001. Saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 17. panta 1. punktu, ja iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu tiek iesniegts noteiktajā termiņā, tad tiesvedība turpinās izcelsmes dalībvalsts kompetentajās tiesās atbilstīgi parasta civilprocesa noteikumiem.
- 27 Otrkārt, Regulas Nr. 44/2001 24. pantā jurisdikcija, izņemot šajā normā paredzētos izņēmumus, ir piešķirta tās dalībvalsts tiesai, kurā vēršas atbildētājs.
- 28 Turklāt no Regulas Nr. 1896/2006 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta izriet, ka tās mērķis cita starpā ir vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem. Ar šo regulu, kaut arī ar to netiek nedz aizstāti, nedz saskaņoti valstīs spēkā esošie neapstrīdētu prasījumu piedziņas mehānismi, nolūkā sasniegt šo mērķi ir ieviests vienots šādu prasījumu piedziņas mehānisms, kas nodrošina vienādus noteikumus kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā (2012. gada 13. decembra spriedums lietā C-215/11 *Szyrocka*, 30. punkts).
- 29 Kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 30. punktā, šī vienkāršotā un vienotā procedūra nav pretrunīga. Atbildētājs uzzina par Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanu tikai tad, kad viņam par to tiek paziņots. Kā izriet no Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 3. punkta, tikai no brīža, kad viņš par šo rīkojumu ir informēts, viņam ir iespēja samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu vai iebilst pret rīkojumu, vēršoties izcelsmes tiesā.
- 30 Tādējādi šīs atbildētāja iespējas iesniegt iebildumu mērķis ir kompensēt to, ka sistēmā, kas izveidota ar Regulu Nr. 1896/2006, nav paredzēta minētā atbildētāja piedalīšanās Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā, kas ļautu viņam apstrīdēt prasījumus pēc Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanas.
- 31 Tomēr gadījumā, kad atbildētājs savā iebildumā pret Eiropas maksājuma rīkojumu neapstrīd izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikciju, šis iebildums attiecībā uz šo atbildētāju nevar radīt citas sekas kā tās, kādas izriet no Regulas Nr. 1896/2006 17. panta 1. punkta. Šīs sekas ietver Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras izbeigšanu un automātisku pāreju uz parasto civilprocesu, ja vien prasītājs konkrētajā gadījumā nav noteikti pieprasījis tiesas procesu izbeigt.
- 32 Pretējs risinājums, kas nozīmētu, ka iebildums ir uzskatāms par vēršanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē, ja tajā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts jurisdikcija, paplašinātu iebilduma sekas, pārsniedzot tās, kādas ir paredzētas Regulā Nr. 1896/2006.
- 33 Turklāt ir jāatgādina, ka atbildētājs, kā tas izriet no Regulas Nr. 1896/2006 16. panta 1. punkta un šīs regulas preambulas 23. apsvēruma, var izmantot šīs pašas regulas VI pielikumā ietvertu standarta veidlapu, lai iesniegtu iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu. Taču šajā veidlapā nav paredzēta iespēja apstrīdēt izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikciju.
- 34 Līdz ar to iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, kurā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija un kurā nav izvirzīti argumenti par lietas būtību, nevar tikt uzskatīts par vēršanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē.
- 35 Otrkārt, ir jāizvērtē, vai faktam, ka atbildētājs savā iebildumā pret Eiropas maksājuma rīkojumu ir izvirzījis argumentus par lietas būtību, šajā ziņā ir kāda ietekme.
- 36 *Goldbet* un Čehijas valdība apgalvo, ka, ja iebildumā ir izvirzīti argumenti par lietas būtību, tad jurisdikcija var tikt noteikta saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 24. pantu. Savukārt *M. Sperindeo*, Vācijas, Portugāles un Šveices valdības, kā arī Eiropas Komisija apgalvo, ka šim apstāklim nav nekādas ietekmes, ciktāl runa ir par jurisdikcijas noteikšanu.

- 37 Protams, no 1981. gada 24. jūnija sprieduma lietā 150/80 *Elefanten Schuh (Recueil, 1671. lpp., 16. punkts)* saistībā ar 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.) 18. panta – tiesību normas, kas būtībā ir identiska Regulas Nr. 44/2001 24. pantam, – interpretāciju izriet, ka jurisdikciju nevar apstrīdēt pēc argumentu izvirzīšanas, ko saskaņā ar valsts procesuālajām tiesībām uzskata par pirmo aizstāvību tiesā, kas izskata lietu.
- 38 Tomēr atšķirībā no apstākļiem, kādi bija minētajā spriedumā un kuros atbildētājs izvirzīja argumentus par lietas būtību parastā civilprocesā, šajā lietā argumenti par lietas būtību tika izvirzīti iebildumā pret Eiropas maksājuma rīkojumu. Tomēr, lai noteiktu jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 24. pantu, šāds iebildums, kurā ir ietverti šie argumenti, nevar tikt uzskatīts par pirmo aizstāvību, kas tiek īstenota parastajā civilprocesā, kurš seko pēc Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras.
- 39 Šādu iebildumu uzskatīt par pirmo aizstāvību nozīmētu atzīt, kā norādījis ģenerālvokāts savu secinājumu 36. punktā, ka Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra un pēc tam notiekošais parastais civilprocess principā ir uzskatāmi par vienu un to pašu procedūru. Taču šādu interpretāciju būtu grūti savienot ar faktu, ka pirmā no šīm procedūrām notiek saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 normām, savukārt otrā, kā tas izriet no minētas regulas 17. panta 1. punkta, saskaņā ar parastā civilprocesa normām. Šāda interpretācija sadurtos arī ar faktu, ka šis parastais civilprocess, kaut arī tas, atbildētājam neapstrīdot starptautisko jurisdikciju, notiek izcelsmes dalībvalstī, ne vienmēr notiek tai pašā tiesā, kurā ir notikusi Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra.
- 40 Turklāt interpretācija, saskaņā ar kuru iebildums, kurā ir izvirzīti argumenti par lietas būtību, ir jāuzskata par pirmo aizstāvību, būtu pretrunā mērķim iebilst pret Eiropas maksājuma rīkojumu. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka nevienā Regulas Nr. 1896/2006 normā un it īpaši šīs regulas 16. panta 3. punktā nav prasīts, lai atbildētājs skaidri argumentētu savu iebildumu, kas nozīmē, ka šī iebilduma mērķis ir nevis kalpot kā aizstāvībai pēc būtības, bet, kā tika precizēts šī sprieduma 30. punktā, ļaut atbildētājam apstrīdēt prasījumus.
- 41 No minētā izriet, ka fakts, ka atbildētājs savā iebildumā pret Eiropas maksājuma rīkojumu ir izvirzījis argumentus par lietas būtību, nenozīmē, ka viņš ir vērsies tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē.
- 42 Pretēji tam, ko apgalvo *Goldbet* un Čehijas valdība, ar šādu interpretāciju netiek ignorēts Regulas Nr. 1896/2006 mērķis paātrināt tiesvedību. Kā izriet no šīs regulas 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta, šis mērķis ir derīgs tikai tiktāl, ciktāl prasījums netiek apstrīdēts, kas tā vairs nav gadījumā, kad atbildētājs ir iesniedzis iebildumu pret Eiropas maksājuma rīkojumu.
- 43 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1896/2006 6. pants, skatot to kopā ar šīs regulas 17. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, kurā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts jurisdikcija, nevar tikt uzskatīts par vērsanos tiesā Regulas Nr. 44/2001 24. panta izpratnē un faktam, ka atbildētājs savā iebildumā ir izvirzījis argumentus par lietas būtību, šajā ziņā nav nozīmes.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 6. pants, skatot to kopā ar šīs regulas 17. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iebildums pret Eiropas maksājuma rīkojumu, kurā netiek apstrīdēta izcelsmes dalībvalsts jurisdikcija, nevar tikt uzskatīts par vēršanos tiesā Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. panta izpratnē un faktam, ka atbildētājs savā iebildumā ir izvirzījis argumentus par lietas būtību, šajā ziņā nav nozīmes.

[Paraksti]